

ÅTSKILLNAD

— ○ ○ ○ —

JULNUMMER

TIDNING FÖR KAMRATFÖRENINGEN S.S. 1940.

N:r 3.

Redaktör och ansvarig utgivare:

16 Svensson

Julen

Årg. 2.

Övriga medarbetare:

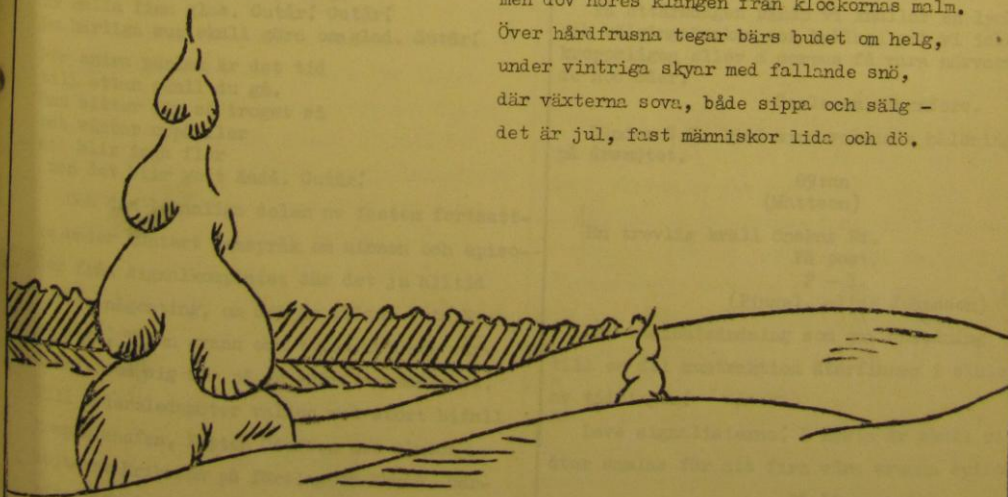
54 Pettersson och 71 Gardelin.

1941.

JULENS KLOCKOR RINGA.....

Kyrkklockorna ringa julhelgen in,
och det tonar mot valven en psalm,
om frid och försoning till människors sinn -
men dov höres klangen från klockornas malm.
Över hårdfrusna tegar bärs budet om helg,
under vintriga skyar med fallande snö,
där växterna sova, både sippa och sälg -
det är jul, fast människor lida och dö.

Gardelin 41

ETTÅRSJUBILEUMET

blev en storartad händelse. Mangrant deltagande av signalisterna.

Söndagen den 28 september blev en märkesdag inom S.S. 1940. Vi hade samlats från när och fjärran för att närvara vid den festlighet som skulle gå av stapeln på Stadshotellet.

Festvåningen var vår lokal och det stillfullt dekorerade, hästskoformade bordet, med svenska flaggor, gotlandsvapnet och fräscha blommor, i harmoni med väggarnas smakfulla dekorationer och de närvarande glädjestrålade signalisterna. Strax före kl. 5 ankom kapten Källström, kapten Steffen och löjtnant Eriksson som hörsammat inbjudan att infinna sig på föreningens högtidsdag. Efter en stunds mötesförhandlingar där det bl.a. beslöts att årsavgiften skulle höjas till 2:- kr. Samtidigt infördes även en prenumerationsavgift på föreningens tidning "Åtskillnad". Sedan är det att tillägga att styrelsen blev omvald och förhandlingarna stökades undan på ett tiotal minuter. Därefter var det tid att hugga in på smörgäsbordet. Så följde den obligatoriska nubbevisan, författad av 108 Andersson. Med kraft och kläm ljöd sången så det ekade i salen:

Nubbevisa.

Melodi: En sjöman älskar havets våg.....

För nu skall första supen tas
till sill och smörgäsmat.
Ner genom strupen skall du gå
ur kalla fina glas. Gutår! Gutår!
Du härliga sup skall göra osaglad. Gutår!
För andra pärlan är det tid
till ettan skall du gå.
Han sitter där så troget så
och väntar uppå fler
det blir inga fler
men det blir gott ändå. Gutår!

Och den lekamliga delen av festen fortsattes under muntert samspråk om minnen och episoder från signalkompaniet där det ju alltid händer någonting, om det än ibland inte är skojigt. Tiden svann och talen avlöste varandra, som sig bör på en kamratsammankomst. Till hedersledamöter valdes med stort bifall kompanichefen, Kapten Steffen och plutch löjtnant Eriksson på förslag av Ekman. Därefter åskade 108 Andersson tystnad och höll ett i mycket väl valda ordalag framfört anförande vari han vände sig till löjtnant Eriksson med ett tack för den tid som löjtnant-

en hade varit vår plutonchef samt bad att för det goda samarbetet mellan plutch och signalisterna överlämna en minnesgåva från föreningens medlemmar. Och då löjtnant Eriksson nu befinner sig i Stockholm torde en pokal med föreningens emblem nu påminna honom om Gotland och signalkompaniets signalister.

Ja det hela blev synnerligen lyckat tack vare en hel del arrangemang av egna förmågor, bl.a. med film, både med färg och ljud, vilket handhades på känt manér av Ekman. Vidare sång, radioutsändning, där 97 Andersson stod för den tekniska delen. Vidare föreskom uppvisning i modern dans av Viederström och Kuhlau d.y.

Och det hela fortsattes med tal, levan och allsång, m.a.o. allting formades ut till det bästa möjliga och ettårsminnet av föreningens tillblivelse blev firat på rätt sätt i ett sällsynt kamratligt sällskap signalister, bestående av både befäl och meniga.

Jag vill sluta med att önska lycka och välgång för vår sammanslutning, må vi komma att träffas i många år framåt i tiden och påminnas om det som inträffade i samband med mobiliseringen 1939, 1940, 1941 o.s.v.

Under kvällens lopp inkom några telegram från kamrater som inte hade tillfälle att närvara vid festligheten, vilka jag ber att få rädda från glömskan genom att citera dem här:

På ettårsdagen sända vi knallar en lyck och välgångsönskan och beklaga att vi icke kroppsligen eller a corpus få vara närvarande hos Eder.

Carlsson. Järnfors.

Sänder S.S. 1940 mina varmaste hälsningar på årsmötet.

89:an
(Mattson)

En trevlig kväll önskas Er.

På post.

P - 1.

(Pingel, alias Johnsson)

Den radioutsändning som gav anledning till en del muntraktion återfinnes i slutet av tidningen.

Leve signalisterna! I nästa år skall vi åter samlas för att fira våra svunna episoder.

På återseende!

16 Svensson.

SIGNALIST!

Har Du betalt din årsavgift!

Lediga, sitt ned i fästöljerna.

I julbrådskan då allt skall hinnas med sitt-
er jag, vid en osramlampa på "ostkanten" (Slite)
som fanj. Hammarström sa' med sin vanliga väl-
kända humor, och skriver en anmälan om det nya
exemplaret av "Åtskillnad". Pressarna ha inte
ännu börjat rotera men sättaren har blivit
lite nervös, men allt skall nog ordna sig.
Sättaren (54 Pettersson) har ju blivit in-
kallad nu till jul, så redaktionen har nästan
 varit folktom, fast någon gång då och då har
 den varit fulltalig. Från vår kamrat i Fin-
land, Peder Lovén, skall jag be att få framfö-
ra hälsningar till samtliga, i övrigt läs ar-
tikeln som jag har mottagit från honom. Och
på kompaniexpeditionen residerar en ny chef,
löjtnant Faugust, som ju vi har haft bekant-
skap med i samband med inlämningen, då kronan
skulle borsta kläder och laga våra skor. Vår
kollega "Gotlandsinfanteristen" har även upp-
märksammat oss, som vi kanske alla ha sett, vi
skall väl låna någon historia från dem, men
just nu har vi lite ont om utrymme, men en
 annan gång knycker vi väl en godbit utan "Åt-
skillnad". Kan skribenterna i "Infanteristen"
 hitta något korn i våra spalter så gärna det.
vi skall emellertid inte konkurrera med nämnda
tidning i försäljningen, för vi har så ont om
lösnummer. Vi har nämligen bara prenumeranter.
Från kompanifronten ha vi ju sett en del som
fått högre grader, jag gratulerar över lag, till
till och med lille Harry Sandberg är så glad ö-
ver sitt lilla matstreck. Ja den som väntar
på något gott får alltid vänta för länge.

Ja, nu har vi jul än en gång, och det är
andra gången tidningen kommer ut till den
stora högtiden, försök att smälta innehållet
vid brasans flammande sken på julaftonskväll-
en, inom hemmets väggar i den miljö vi av
födsel och ohejdad vara bäst trivs. Jag ber
att få önska Eder alla en God Jul och Ett
Gott Nytt år. I vår återkommer jag åter med
nyväst penna, fast jag inte kunnat klaga på
trubbigheten i mitt nuvarande vapen.

Julhälsningar
från
16 Svensson.

-Med en djungel menas en plats där en
skinnskohand aldrig sett sin fot."

Å Lilla Karlsö under tiden 20 aug. - 23 aug.
1941. Fortsättning på professor Wahlins och
assistent Svenssons strövtåg i naturen.

Från Visby avmarscherade vi på cykel ons-
dagen den 20 aug. ned Lilla Karlsö som mål.
Efter en liten paus i Tofta, där bl.a. kaffe
intogs fortsattes färden över Klintehamn och
Fröjel till Eksta, där vi skulle embarkera en
kutter, vid det idylliska och välkända fiske-
läget Djupvik. Efter ett besök hos en av de
största delägarna i ön, hr Pettersson, Bopp-
arve, en gemytlig bonde av gamla stammen,
sattes kurs på Ahlströms speceri- & diverse-
handel, för ytterligare komplettering av pro-
vianten. Efter en stunds diskuterande av
fläsk- och brödkuponger var vi mogna för
sista etappen på land, nämligen den till
Djupvik. Där gick vi ombord i en fiskeskutter
och så töffade vi iväg mot Klippön, som lyste
med sina höga stup en 3 å 4 distansminuter
utåt sjön. Det gungade ganska bra när vi an-
löpste målet, så det var bara att hoppa i och
vada iland med utrustningen. Och så såg vi
fiskargubbarna fara iväg för att sätta ut nät-
en medan vi vände näsan åt andra hållet och
begav oss uppöver platån åt norr till, där
det fanns sötvatten i några källor.

Lilla Karlsö som i storlek är på en kvad-
ratkilometer har den imponerande höjden av
cirka 66 meter vilket säkerligen inte alla
ha vetat om. Fåren som finnas i hundratals
betraktade inkräktarna förvånande men efter-
hand som den första överraskningen lagt sig,
började de beta igen. Och så vart vi äntligen
framme och professorn reste tältet under det
att assistenten lagade mat på den i en hast
gjorda spisen av ett par kalkstensblock. Och
med köttbullar och rosenpotatis samt the och
en cigarett läto vi oss maten väl smaka, inom
parentes sagt, en bland de bästa måltider vi
ätit med tanke på stämning och omgivning.
Det började skymma och sikten åt havet korta-
des av men bland de proteska siluetterna av
stenblocken omkrig oss satt fortfarande
assistenten. Han lyssnade till professorns
muspelsmelodier som klingade med en utsökt
teknik å 14 108 Lyth. Stämningen var full-
ändad. Tonerna av Sjöberg, "La Paloma" och
"Fjärilin vingad" ljöd i kvällen, allt harmoni-

erande, från de skjutande fåren intill oss, till fyren på Storön och vågskvalpet mot stranden. Vad det är mycket vi gå miste om då, när vi ej rätt förstå naturens stora-logna skönhet. Att vara ensam med naturen sådan den har varit årtusenden tillbaka. Sedan sova vi och på morgonen gick vi en rundtur kring ön, när vi hade gått en bit fick vi se pilgrimsfalken som är ute och flyger. Efter en stund får assistenten se någonting i vattnet vid stranden, det är ett tyskt första förband som ligger där, påminnande om kriget som rasar. Var är soldaten, kon professorns utmanande fråga. Men vi gå vidare och nu äro vi framme vid en sällsynt växt som växer en bit upp på bergväggen i en skrevna, det är en ormbunke vars namn är Phyllitis Scolopendrium (Hjorttunga), Carl von Linné upptäckte den för 200 år sedan i två exemplar, medan vi nu kunde räkna den i 29 exemplar. Men vi vandra till andra sidan av ön och hitta även där en mycket sällsynt växt, nämligen Sactuca Quercina (Karlesallad) vilken är inhägnad. Efter en del fotografieringar kartlägga vi trädbeståndet på sydsidan av ön, det är omkring 200 träd som nu skall räddas för att ge återväxt. Initiativtagare är professor B. Semander i Upsala, bekant genom flera artiklar i dagstidningarna. Så gå vi förbi ett par bronsåldersrösen och ha snart rundat ön så när som på en bit där det blir fråga om att kunna klättra i berg. Professorn visar sig därvid som den borne mästaren och assistenten har inget annat val än att följa med på bergväggen med stranden och klipporna en 40 meter under sig. Tänk om man tappade taget, burr. Men det gick tydligen lyckligt för annars hade väl den här artikeln aldrig blivit skriven. Och så var dagen snart gången och det var färdigt att sova igen. Det blåste upp på förmattan och det började snälla i tältduken och regnet piskade med en kraft som fortfor att öka för varje timme. Men vid 5 tiden på morgonen var det färdigt, då kände assistenten att fötterna plaskade i vatten, nej nu var det att hoppa upp och väcka professorn som tryggt sov i sin säck. Ja, så var det att flytta i halv-mörkret under det att stormen tjöt och vågornas bronbedövande dån gjorde att man fick skrika till varandra. Genomvåta och genom-bilata släpade vi alla grejorna bort till en

grotta kallad "Närdarvångshus" och där gjorde vi eld, torkade oss, drack thé samt rökte en cigarett, vid vilken vi dryftade den uppkomna situationen, men när vi såg ut över det stormpiskade havet sågande professorn på huvudet, "nu får vi beräkna att bli inblåsta här några dagar, så vi ransonerar maten, tills sjön lägger sig". Medan professorn gav sig ut på sporing efter något ätbart gjorde assistenten i ordning lägret, ett "skrivbord" till professorn, spis, tältplats o.s.v. Assistenten var lite dinnig, för han hade haft marömmar på natten, han hade drömt att han var på bergebestigning och tappade taget och föll. På eftermiddagen är vi ute igen i blåsvädret och beser ön, vi se bl.a. helveteshålet som är en 8 meter djup ränna i berget, det får som kornet ner där är förlorat såvida ingen händelsevis är där och upptäcker det. Så småningom återvända vi till grottan, natten går och en ny dag randas och vi spana ut över sjön och rätt vad det är få vi se kuttern som går upp och ned på vågkammarna. Det blir fullt fort med packningen och efter en halvtimme bär det iväg från Lilla Karlsö för denna gången.

Professorn klarar upp affären med fiskarna och så ta vi cyklarna och far iväg, vid Bopparve skils vägarna, professorn åker åt Klintcham under det att assistenten åker åt Hemschället till. I augustisolens sken utväxlas ett farväl och på återseende och assistenten tranpar vidare genom sockarna förbi idogt arbetande människor, under det att tankarna försöker klara ut det nya och märkvärdiga han fått lära sig.

Lär, men lär rätt, lyssna till den som kan och man har behållning hela livet.

Assistenten.

BREV FRÅN SUOMI.

Kpk 4; 7947
Den 5 oktober 1941.

För "Åtskillnad")
av
110 Lovén.

Av flera orsaker har den signalutbildning som jag erhållit hemma i signalkonpaniet inte varit till någon större användning. Detta var jag ju också fullt beredd på då jag anmälde mig såsom infanterist i förets, och signalist i andra hand. Dock kan den ålning som allas

vår Hollarstrand i tidernas morgon inpräntat i mig varit mig till mycken glädje. Att jag har vissa naturliga förutsättningar för att befinna mig i horisontalläget veta ju alla och just att inte behöva stiga upp med klacksammanslagning, att fortsätta ligga på magen även under förflyttning är något som alltid alldeles särskilt tilltalat mig.

Visserligen talar jag i telefon alltså oftast då jag är grksignalist i elledningen men att tala begripligt i telefon utan allt för svåra förvirrande militära utläggningar lärde jag mig faktiskt innan serg. Hammarström begärde förkovra mig i det signaltekniska. Vid fringstideträns vassongärdade brye lärde jag mig en gång behandla en pistol och fick för min insats 3 kr. av Hans Majestät och Kronan, men efter drygt 2 månaders krigande har jag ännu inte avlossat skott mot Ivan, men desto flera gånger med böjda knän och slingrande kamrörelser vispat omkring i terrängen not på stubbar, trädborrar och avförande fåglar på nattkvist. Men då jag av flerfaldiga skäl upptäckt det olämpliga i att medelst oljud avslöja min vistelseort för Ivan har jag ej använt den trots allt så lungnande stältpjäsem i högra kardan.

Förkyllning har jag också kommit underfund med är synnerligen välgörande i krigstid på lysnarpost, ty såsom alla veta av erfarenhet från biografier, teatrar m.m. behövs det bara att en stackars bronkitiker börjar hosta, så instämmer hela publiken. Sak samma här, när stackars Ego börjar hosta börjar alla de 100 frus mitt emot att hosta och de som inte hosta skjuta lyspatroner, så jag kan läsa min älskade frus brev för femte gången. De Läkerolnaker som hitsänts såsom krigspropaganda använder jag därför bara på permission. Adjö!

110 Lovén.

VÅRT KLUBBMÄRKE.

Det hade länge varit på tal att anskaffa ett märke för föreningens medlemmar och i slutet av sommaren blev förslaget verklighet. Det förskildes ju även den 28 september till det överkomliga priset av 2:50 kr. Märket har ritats och komponerats av vår medlem, 45 Klantberg, vilken har all heder av sitt arbete. Märket som ju är i form av en vapensköld

delad i två fält medelst en blixt i guld och ytterkanterna i likadan färg, i det blåa fältet se vi en krona och i det vita inskriptionen S.S. 1940. Märket är en symbol för oss signalister som låg i mobiliserings-tjänstgöring anno 1940, vå vi våra detsamma med stolthet och minns det kamratliv som var rådande bland oss. Mången kanske tycker att det är grova linjer men det fina, smäla det passar inte oss här uppe i Norden. Nej, raka linjer som varsla om säkerhet och styrka må det vara en kamratskapets symbol, som vittnar om att de unga grabbar som levat tillsammans och nöts mot varandra ha bevisat en bevarande samhörighet från den tid då krigets åskor mullrade kring vårt kära fosterland, Sverige.

Signalister, medlemmar av S.S. 1940, bär ditt eget föreningsmärke!

Harald Svensson.

FRÅGESPORT.

När Ni signalister håller på att smälta julmaten får Ni här några frågor till livs. Frågesporten tycks bara intressera Proos, men det är inte slut än. Lite energi minn herrar, och Ni kan vara med i slutstriden, det är ännu sjuttio frågor kvar! Alltså energi!

Tablå efter 3:dje etappen: B. Proos 12 rätt. Tio nya frågor serveras här!

31. Vilken berömd engelsk författare ligger begravd på ön Samoa i Söderhavet?
32. Var står gränstenen mellan Södermanland och Uppland i Stockholm?
33. Vem var Bodisco?
34. Nämn en socken på Gotland och fastlandet med samma namn?
35. Vad hette "Enköpingsdoktorn"?
36. I vilken idrottsgren mötte man ofta namnet Grafström?
37. Vem skrev dikten "Stenbocks kurir"?
38. Var står statyn av Nils Eriksson i Stockholm?
39. Vad hette slagskeppet "Graf Spee" befälhavare?
40. Stiger en ke upp med frambenen eller med bakbenen först?

Försök med en fåtölj och Bonniers konversationslexikon, det kanske löner sig! Och ansträng huvudet också lite grann!

DITT OCH DATT.

I en tid som denna då så många mer eller mindre berömda personligheter får medaljer och andra utmärkelser, var det faktiskt inte för nyckel om allas vår signalist Proos fick Vasamedaljen i trettionionde storleken. Han är ju enastående, har är ju faktiskt den enda som har skickat in, mer eller mindre rätta lösningar å den stora frågesporttävlingen. Jag kan väl aldrig tro att han är den ende av alla dessa ljus som finns på komp som är intelligent nog att svara rätt, åtminstone någotsånär. Men faktum är, att han har tolv rätt av de trettio frågor som publicerats.

-o-o-o-

Apropå tävlingar, vad skall man egentligen anse om det "stora intresset" som visats korsordet i föregående tidning. Är det bristande energi (i så fall rekommendera vi ett glas kruska) eller var det så infernaliskt svårt att knäcka den nöten. Red. har grubblat både länge och väl hur det skulle göras med det ställiga priset (3:- kr.), men har efter nyckel om och men beslutat fondera detsamma till kommande stortävlingar, då vi hoppas att åtminstone någon har mod att sända in en lösning. Men det stora felet denna gång, var väl att priset var för storeslaget. Nästa gång blir det nog bara 50 öre för lista och möjligt en 10 öre för 2:dra priset, då tror jag säkert att vi bli överhopade av både riktiga och oriktiga lösningar. Den som lever får se.....

-o-o-o-

Ja, nu får jag önska alla signalister en god och trevlig jul. Jag hoppas att alla har sparat lite på ransonerne, så att det verkligen blir en trevlig jul, både vid mat och dryckjon beträffar. Nu är det ju kort på allt möjligt, det firas ju till och med kort som äro märkta Op (vad säger herrar icke ryktarister om den saken).

Alltså, God Jul och Gott Nytt År!

PePe.

PERSONLIGT.

Ungkarlarnas led bli mindre inom S.S. 1940 det är tydligt, men det är ju så naturens ordning och då är det bara att önska lycka till i fortsättningen. Den första jag får nöjet att skriva om är vår gamle bekanting

54 Pettersson, som nu är gift sedan några månader tillbaka. Den 20 september stod brölloppet och ur telegranskörden ber redaktören att få relatera följande, samtidigt som han ber att få önska lycka och välgång:

Brudparet Pettersson,
Hogrån.

I denna höst är anno fyratioett,
Ni tro och loven har varandra gett.
En signalist har fått sin brud idag.
Massor av lyckönskningar ifrån oss tag.

S.S. 1940.

En radiosignalist och en trådsignalist på samma gång brukar ju vara *lutym*, vadan vadan det alltså är att presentera tråddaren. Det är 80 Westberg, välkänd för alla, men kanske mest för trådarna. Hur som helst, han gifte sig den 23 november och signalisterna avsände ett telegram i anledning av dagens betydelse. Redaktören ber att få framföra sina varmaste välgångsönskningar. Telegrammet lydde:

Brudparet Westberg,
Visby.

Ni som gifter Er idag
signalisters bästa hyllning tag!
Må ständig lycka finnas
då skall Ni bröllopsdagen minnas!

S.S. 1940.

HUMOR.

Torparen Jonas stuga har brunnit ner och flera beklaga honom förlusten. Då säger han filosofiskt:

"Då va en förlust men också en vinst, jag blev av med alla loppor och löss".

Två tanter samtala om bevaringslivess vodermodor, varvid den ena yttrar:

"Ja nu har dom fått det så bra så, nu har dom fått halnadrasser att ligga på, men loppor det har dom stora som "Jungfru Maria".

Kolingen allmänbildningsfråga.

Kolingen: "Kan någon tala om för mej, om då har funnits någon sän' där sala fotbollspelarere som har kunnat spela öhalva på latsidan?"

Allvarligt talat, är C-metoden bara till för syns skull?

Limmerick.

Det var en malaj på Visborgslätt
som var i köket och hade det hett,
exercisen hade han fanken gott
och slagit till reträtt
för att vänta tills han fick mera vett.

FRÅN ÅRSFESTEN

på Stadshotellet söndagen den 28 september medtaga vi följande program.

RADIOUTSKÄNDNING.

Visby - Metala.

Efter väderleksrapporten uppläses ett fartygstelegram, ett meddelande från livsmedelskommissionen, en minvarning och en efterlysning. Om 1 minut T.T.

Eftermiddagsnyheter från T.T.

Läget är oförändrat och ingalunda förändrat. Inga fribrytare har setts till på Östersjön idag. Ett och annat sillstim har gått till vid Skåne idag, men kusten är inte nämnvärt skadad. På Gotland är allt sig likt, valnötterna har mognat och himlen är ibland blå eller grå. För närvarande pågår fjäder jakt på fasaner och raphöns. Vi övergå till dagens telegram:

Läget är sig likt meddelas det från Vetenskapsakademien, den skandinaviska halvön torde inte ha ändrat sig nämnvärt under det gångna dygnet utan ligger orubbad i sitt urgamla läge. Lejonet som ligger vid moder Svens fötter har inte haft någon anledning att ryta, men en del ohyra som kommit i pälsen har avlägsnats och dess tassar har blivit mer och mer pansrade för varje dag som har gått.

Från Lilla Karlsö meddelas att inga fribrytare varit synliga där sedan i augusti då Wahlén och Svensson gjorde ett överraskande strandhug på ön, varvid flora och fauna utforsknades.

Från Trälleborg har ingått ett telegram vari det heter att sillstimmen står så tätt att färjtrafiken Trälleborg-Sassnitz inställts. Man överlägger nu hur man lämpligast skall kunna ta sig an sillen, men det bör gå att anskaffa ett valfångstfartyg för konservering och inläggning av gaffelbitar och sillbullar. Ordföranden i Trälleborgs fiskeriförening hr Sillström har föreslagit att det anordnas en sillveck i Sverige varvid all slags sill demonstreras. Undantagen är dock lipsillen.

På "Östersjöns Pärla" är allt som der skall var, sägs det i ett telegram från Visby, och höstvindarna smeka kallklipporna i ett rytmiskt sus. Valnötsförrådet håller nu som bäst på att inhåvas och såväl gammal som ung är i färd därmed så vi kan lugnt se julen an vad

valnötter beträffar. Fjädertäkt på raphöns och fasaner pågår nu också för fullt och de inbillade ha beredvilligt anmält sig till hjälp. Det blir alltså inga halmdrasser i vinter utan raphönsbolstrar i stället vilket man ej kan klaga över. I övrigt på fronten intet nytt.

I Sibirien har tundrorna börjat bottenfrysa så isjaktstrafiken mellan Haparanda och Tokio kan snart ta sin början.

Ett envist rykte påstår att den "Flygande holländaren" varit synlig utanför Botviddåvik i Gothen med kurs å Gammelgarn till, men det dementeras bestämt av två herrar som varit på camping i Gammelgarn. Ryktet vill påstå att den var försedd med gengasdriven utombordsmotor och Agafyr i fören.

Vid motorcyckeltävlingar i Tegelbacken idag noterades bästa tiden av engelsmannen Hucky Banasso på en vattenkyld Övamotor utan släpvagn.

Vid friidrottstävlingar i Baggeböla idag nåddes en del bra resultat, varvid må nämnas:

På 1.500 m. baklängselöpning segrade den unga lovande förmågan från Baggeböla, Plus Minus Johansson på tiden 6,32,5 vilket blev nytt distriktsrekord. Två blev Torshälla-Karlsson. I säcklöpning 110 m, vann Brumla Hille även kallad "Hösäcken från Foderby" på 22,6 därmed tangerade sitt eget nyligen satta världsrekord. På andra och tredje platserna blev det dött lopp mellan Friskus Pensel, Mälarnas I.F. och Kalle Sättare som tävlar för Trosa Varannandagsblad. Tiden var 24,7. I slungkastning blev resultatet att Fingal Brakkerman, Löbberöds BOIS vann på 72,99 endast 15 meter ifrån sitt eget skånska rekord. 2:a blev Jonne Svenzon, Midsommarkransen 71,05, 3:dje platsen belades av den kände Sten Huggare, Stenköpings I.K. I maratonlöpning med förbundna ögon ha de tävlande inte kommit i mål, men visista kontrollen, 3 1/2 mil, leder Hugo Trevare, Prämskepparnas I.S.

Dagens lopp på Travvalla gav följande resultat:

1:a loppet för varmblodiga ston: 1. Greeta Garbo, 2. Marlene Dietrich, 3. Ginger Rogers, 4. Deanna Durbin, 5. Viviane Romanse.

2:dra loppet för svenskfödda hästar:

1. Sicken Carlsson, 2. Aino Taube, 3. Birgit Tengrot.

3:de loppet, Gotlandsruss, vans av "Gotlandia", körd av Torsten Johansson, Levide, 2. "guten", 3. "Tjelvar".

4:de loppet för oldboys: 1. Mistinguett, 2. Pauline Brunius, 3. Josephine Baker, 4. Dagmar Ebbesen.

5:te loppet för yngre ston: 1. Alice "Babs", 2. Shirley Temple, 3. Britt Nilsson.

Högsta odds gav 1,35 på vinnare. Som speaker fungerade kapten Källström som med virtiositet knäppte tider och höll den väldiga publikens jour å jour med händelserna på banan.

Väderleksrapporten.

Utsikterna ha ett konstant förlopp och allt beror på väderleken. Solen skiner ibland men inte alltid, vad det nu kan bero på. Småpartiklar har varit synliga i luften, men det kan kanske sättas i samband med de nu flyttande vildgässen och andra småfåglar. Utsikterna för Visby med omnejd är att nätterna bli mörkare och mörkare och dagarna något ljusare än de förstnämnda. Några snödrivor är inte i antågande ännu, men isbrytare är rekviderad. Nederbörd kommer under natten att falla i form av alkohol på ett starkt begränsat område, det kommer antagligen att bli ett jämt duggande, och rätt som det är så kommer det en skur. Nederbörd i form av vatten har under natten fallit i vissa älvar i Norrland, vid Tärnforsen uppmättes bl.a. 36 m. Statens meteorologiska institut ber att få meddela att norrsknen eller södersken icke kommer att förevisas förrän längre fram. Temperaturen var i morse vid ekvatorn + 46° Celcius i skuggan, i Buttle +- 0 samt slutligen på nordsidan av Nordpolen - 32° Celcius i skuggan av axelm. Slut på väderleksrapporten.

Chefen för marinen ber att få meddela att en mina eller event. en 50 l. dunk X.P. blivit iakttagen 500 m. väster ut från Allhagebyen. Den kommer så fort sig göra låter att decimeras, men farkoster som komma innanför latitud och longitud torde se upp så att de inte blir överraskade.

Så ha vi en efterlysning: På Gotlands DM i orientering deltog "Palle" Vallin, men vid tävlingarnas slut var han ännu ej kommen i mål, vadan man kan anta att han irrar omkring i skogarna utan att hitta rätt. Han

var iförd orienteringströja samt medförde Silva-kompass och ett försvarligt smörgåspaket. Han var över medellängd, ljust hår, troskyldiga ögan och stomatoltänder samt hade ett gott humör med anlag för skämt. Upplysningar om den försvunne kunna lämnas till polisen i Hemse eller Klintehamn.

Livsmedelskommissionen meddelar att det från och med i dag är beslag på ved. Det kommer utförligare att omtalas i dagens eko.

Till slut har vi ett fartygstelegram: Till kapten Vindar Vågenström, skonerten "Marusk" av Gnisvärd, med kaffelast från Rio de Janerå: Anlöp Visby för lossning.

Boman.

Vi upprepa telegrammet: Anlöp Visby för lossning. Boman.

Dagens eko idag handlar om vedbeslaget och upplysningar kommer nu att lämnas av generaldirektör Granskog, från Nordanskog.

Ärade lyssnare! Veden växer inte på träd i dessa kolförbistringens tider, jag skulle gärmed vilja säga till Eder, att försöka slå vakt om varje vedpinne eller åtminstone varje vedbod. Veden, som när den kommer in i spisen giver värme och steker vår köttanson, bör sparas så att en jämn åtgång blir följden och inte slösaktighet blir rådanne. Vedkortnen komma att bli ekfärgade och utsläppas till allmänheten så fort de blir tryckta, vilket ju man kan anta blir så fort tryckerilokalerna bli uppeldade. Restaurantkort på ved blir det emellertid inte, meddelar livsmedelskommissionen och det kan vi ju vara glada för. De som inneha kvistfri ved måste anmäla detta i blankett som tillhandahålles i kolaffärerna. Överblivna kvisthåll kunna användas vid Gemla leksaksfabrik till svansfäste för gunghästar, där de uppköpas till ett pris av kr. 5:- pr gross. Det största vedförrådet i Sverige är som bekan Tiveden, vilket kommer att ransoneras i det behov tiden nödvändiggör.

Nu följer en föreläsning av Professor Kuggelin.

Ärade lyssnare!

När vi tala om vetenskap mena vi det ovissa något, som förklarar allt mellan himmel och jord och som ingen begriper eller

förstår sig på, men som likväl gör skillnaden mellan en snok och en krusbärsbuske tydligt märkbar för forskaren såväl som lekmannen.

Vetenskapen säger oss sålunda vad något är.

Men vad är då vad? Jo, med vad förstå vi dels det tjockaste av ett smalben, dels en våt övergång mellan tvenne motsatte stränder samt dels det överdrivna tvärsäkerhetens kostsamma fiasko. I senare fallet talar man om vadhållning, som är otänkbart då det gäller träben.

Det är vetenskapen som lärt oss känna solstrålarnas storlek och avstånd samt de sju färgerna hos nattens bleka måne. Den har för oss avslöjat regnbågens form genom förstoringsglasat och snökristallernas uppkomst när ljuset går genom ett trekantigt glas i ett mörkt rum kallat prisma. Den nebuliserar analyser på ett avstånd som ingen människas fot har trampat, den utransakar både jord och himmel tillika med där levande människor och djur och ...boskap.

Det största av allt, som existerar, kalla vi världen som i katekesen förekommer tillsammans med vårt eget kött och är föga värd vårt förtroende. Den anses nämligen högst elak och överträffar i egenskap t.o.m. den andra världen nämligen husvärden, vilken tillsammans med kyrkovärden och hotellvärden gör livet värdefullt. Samtliga dessa värddar hopräknade benämnas världsalltet. I denna ligger som en liten prick jorden som är en planet vilken måste plöjas eller grävas för att den skall kunna försörja sina innevånare.

I jordens inre anträffas malm och metmask. På dess yta träffas emellanåt vi m.fl. företeelser, vilkas nöjaktiga förklaring det tillhör vetenskapens målsmän att finna. Trots sin oämtliga litenhet är jorden av stor vikt. Vart skulle vi ta vägen, om vi befunno oss tusentals mil därifrån uti den oändliga världerymden och vi inte kunde ta oss tillbaka dit?

Ovanför jorden ligga på lagom avstånd varjehanda andra större (eller stundom mindre) till världsalltet hörande himlakroppar. Bland dessa märka vi under klara dagar solen, som går upp och ner, planeterna som gå runt ideligen, kometerna, som gå vart de behage, näron som går i kvarter var gång han varit full och som är en utpräglad nattvandrare,

samt stjärnorna, som gå vintergatan framåt och likväl äro kvar på samma ställe.

Stjärnorna förekomma ordnade i vissa grupper kallade stjärnbilder. Den mest bekanta stjärnbilden består av tre stjärnor och är allmän på kaptenskragar och konjaksflaskor, vilka ha ett sådant sammanhang sinsemellan, att den som idkar konjak med lätthet kan bli "kapten". Vidare finns det sjöstjärnor och ordensstjärnor. Kometerna äro stjärnor föräddade med en lång svans som benämnas stjärt och användes av sin ägare att sopa ned meteorstenar från himlavalvet med. Meteorstenarna äro ofta av järn och sättas vanligen i tidningarna.

Närmast jorden sitter månskivan, som är ett klot och har sidor. Månens hastighet är utomordentligt stor och övergår ej sällan i en fullkomlig vild framfart. Man talar därför om månsken, varmed förstås en skenande måne. I övrigt företer månen många likheter med en grön ost, från vilken den förnämligast skiljes genom färgen. En grön ost är nämligen alltid grön, vilket däremot månen aldrig är. Att månen är bebodd förstår man därav, att det finns mångårdar. Små månar kallas stundom flintskallar.

Emellertid skulle det ta oss alldeles för lång tid att följa stjärnorna på deras färd genom rymden, och då tiden är knapp tagen, får jag därför göra halt här. Och tack för visad uppmärksamhet.

Vi få nu lyssna till ett Gunnar Skoglund referat från signalistfesten å Stadshotellet i Visby, imiterat av 108 Andersson med den svung och det tonfall som gör att det närmar sig den verkliga Skoglund till fulländning.

Minna damer, mina herrar! Vi befinna oss i Stadshotellets festvåning i Visby där signalistföreningen S.S. 1940 firar sitt ettårsjubileum. Mitt framför mig står kompanichefen, Kapten Steffen, och förra chefen, kapten Källström, i samspråk om vilket kommandoord som är det bästa, givakt eller lediga. Jag har inte tid att höra slutet av deras reconemang, utan fortsätter. Här ha vi plutonchefen löjtnant Eriksson, Ekman och Gutefors i en ivrig diskussion om huruvida rökning är skadligt eller inte.

F
Plutonchefen påtvingar dock milt att "stamboul" är en härlig cigarett. Se här ha vi "fanjunkare" Hallgren som som ändå från Sjonhem kommit in för att äsa festligheterna. Nå hur står det till i dag fanjunkarn? "Jo tack, de är bra de". Men ja har så mycket bilkörningar i natt, jag skall ut u skusse en barmorske. Tror fanjunkarn att nativiteten stiger i Sverige? "Ja då vill ja saje då, att stigar den inte nu när vi inte kan få import då stigar den aldrig". Kanske det fanjunkarn, tack, tack.

Men se här ha vi ju kommisarien, expeditionens biträdet, mattransportövervakare m.m. 52 Nilsson i dispyt med kocken, giftblandaren 16 Svensson om det går att använda korvspad till klar buljong. Nå mina herrar vem har rätt nu, vad säger Nilsson? "Ja nog har jag för mig att sett folk använda korvspad till klar buljong, men ikväll har jag druckit det som har varit starkare och mörkare". Nå vad säger yrkesnamnen då? "Nej jag har aldrig hört nåt" om en sån' buljong, nej tacka vet jag hemma i Paris där man åt finhackade järvägsskenor i M. Huransk och plockade svalbon med limstänger samt drack absint till. Absint är som bekant en mycket kraftig, grönaktig buljong". Tack mina herrar, lycka till!

Ja det ser trevligt ut värre här i festningen bland signalister, jag känner nästan som jag vore en av dem.

I eftermiddags när jag med Stockholmstidningens Zefyr svävade in över det gotländska landskapet och såg Terra Nova gamla herresäte med hundraåriga anor och fula vanor, tänkte jag att här skulle man slå ner sina bopålar, där majskolvarna lysa röda i höstsolen och "Övarta gatans" ljusreflexer speglar sig i kurlavagnen.

Jag ber att önska Er, I eteravgångens betvångare, lycka till med morseringen och telefoneringen. Studion fortsätter med ett spex kallat Efrain Alexanders 10-års jubileum som upptågsmakare för barn. Ett arrangemang av Farbror Sven.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Anno år som är:
Svensson som vanligt.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

FRIMÄRKSSAMLARE

De frimärkssamlare som inte har varit i tillfälle att vara med i någon klubb kunna nu få detta. För en tid sedan bildades Gotlands Filatelistförening, och för närvarande finnes 35 st. medlemmar. Till ordförande valdes kaptén Ivar Söllergren. Då det inte funnits någon frimärksförening förut på Gotland kunna vi önska denna "märklign" sammanslutning all lycka i fortsättningen. Närmare upplysningar och förfrågningar kunna ställas till

G. Andersson
Romagatan 4,
Visby.

På entreprenad

utlyses uppförandet av ett hemlighus under bar himmel, på S:t Olofs gård. Inredningen bör hållas i ljusst med "möbeln" i mahogny. Över dörren skall det stå, med glödrivad text; "Akademien för de fria konsterna".

Anbud kunna tillsändas expeditionen, där utgällning sedermera sker av arkitekterna 52 Nilsson, Stahre och 16 Svensson, vilka sedan översända det slutgiltiga förslaget till överarkitekten. Anbud emottes före 30 jan. 1942.

Signalister ohöj:

Det är många som har påtalat att vi skulle ha en sammankost i vinter, i januari eller februari som "Bobben" sa'. Eventuellt skulle det bli fråga om en utfärd till Slite Hotell. Skall vi inte ha någon sammankost i vinter, och spara det till i sommar, eller skall vi ha bådadera? Och vad skall vi ha det?

De som har bra förslag kunna meddela sig med styrelsen.

-0-0-0-0-

Fänrik X kommer in på Stadshotellet en torsdag och verkar symnerligen vitsig, och varken det ena eller andra passar honom. Så frågar han servitrisen i en allt amnan än vänlig ton:

"Nå, hurudana är ärterna idag?"

Svaret kom lugnt:

"Jag tror dom är runda."

Signalist: Bär föreningsmärket.